

[Christmas Møller.]

Lovforslaget, for enhver ved jo, under hvilken Synsvinkel Lovforslaget er fremsat, og derfor kan jeg slet ikke forstaa, at dette har Betydning, hvis man har Interesse for Sagen. Jeg vil kun gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, at vi har altsaa gjort os den Umage at begynde. Vor Forstand har ikke været bedre; alle kan jo ikke være lige vel udrustede fra Naturens Side, men vor Vilje har i hvert Fald været saa meget stærkere end det ærede Medlems, at vi dog er kommet med noget. Derfor kan jeg ogsaa godt forstaa, at alene det, at vi har givet det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen Lejlighed til rigtig at tale om de positive Ting, er en Fortjeneste. Det ærede Medlem vilde jo ikke have haft denne Lejlighed, hvis ikke vi havde taget dette Initiativ. Det ærede Medlem sagde saa lidt truende, jeg kunde sige: næsten med lidt større Perspektiver: Man skal jo ogsaa passe paa, naar man rejser en Sag, for man maa jo være parat til at tage Risikoen derved. Det kan det ærede Medlem være fuldstændig overbevist om, at jeg er. Men det ærede Medlem maa ikke deri lægge, at han og hans Meningsfæller kan træffe Afgørelse for os om, hvad der skal staa i et Lovforslag. Derfor siger jeg, at det er meget rimeligere og naturligere at sige: Lad os tale om disse Ændringer, og der tilbød jeg altsaa mit stærke og gode Medarbejderskab paa en bestemt Maade. At det ærede Medlem ikke modtog et godt Tilbud, beklager jeg, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Til det ærede Medlem har jeg yderligere kun at sige, at jeg i hvert Fald er parat til at drøfte Spørgsmaalet om den skriftlige Kontrakt paa den af det ærede Medlem angivne Maade. I et af de Udkast — det kan jeg godt sige —, der har været fremme, inden dette Lovforslag blev fremlagt, havde vi den Formulering, som det ærede Medlem nævnte, saa det vil jo ikke kunne skille os.

Jeg forstaa, at det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen ikke blot mener, han bør være en stor Revser af Samfundet i Almindelighed ved at henvise til den verdenspolitiske Livseleksir, som nu engang er hans, men ogsaa bør være en stor Revser af Tinget og den Mødedeltagelse, dette præsterer. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at jeg tror, ingen er saa berettiget til at være denne Revser som han.

Den højtærede Socialminister spurgte: Hvor er Fanen henne? Dette Lovforslag

er et Udtryk for den Realitet, at vi ønsker paa en Række Omraader Kaarene for de paagældende forbedret og sikret. Den højtærede Socialminister kan sammen med det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen tage fat paa § 13 og maaske endevende den juridisk. Jeg giver ikke det fjerneste derfor; den højtærede Minister kan ikke være i Tvivl om, hvad Meningen er. Den højtærede Minister siger, at vi tænker særlig paa de højerestillede Funktionærer. Der er ikke noget som helst i Lovforslaget, der angiver noget saadant. Den højtærede Minister taler om Folk, der maalbevidst forhindrer deres Funktionærer i at gaa ind i Organisationerne. Men den højtærede Minister kan ikke, medmindre han i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har to døve Øren, være uvidende om, at en saadan Tale ikke har lydt fra vor Side, og at jeg har talt imod, at man bærer sig ad paa denne Maade.

Vi har for vort Vedkommende fremsat et Lovforslag, som efter vor Opfattelse paa væsentlige Omraader betyder Forbedringer, og som naturligvis paa andre Omraader og store Omraader maa betyde Fastsættelse af en status quo, hvad en Lov, saaledes som Samfundet nu engang er, altid maa gøre. Men nu venter vi naturligvis de Herrers Medarbejderskab. Jeg tror, jeg kan love den højtærede Socialminister, at det i hvert Fald ikke skal mangle paa vor Medvirken til Klaring af Spørgsmaalene, saa godt som det overhovedet er muligt. Og jeg har nu Løfte fra den højtærede Minister om, at han og hans Embedsmænd vil hjælpe alt det bedste, de kan.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Det glæder mig at konstatere, at den Skanse, der hedder § 13, er blevet forladt baade af den højtærede Minister og af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen. Jeg maa dernæst understrege, at en Lov som denne jo ikke kan give andet end Minimumsbestemmelser, det er fuldkommen umuligt; og i et saadant Virvar af forskellige Kontraktforhold og Aftaleforhold, der maa være inden for et saadant Fag, maa der være nogle, for hvem det bliver en Smule ringere. Men dem maa vi jo tale om.

Med Hensyn til, om Lovforslaget giver bedre Forhold eller ikke, kan jeg henvise til, at jeg har tilbudt „Politiken“ med det store Søndagsoplæg af offentliggøre Lovfor-